

Plotin II

T1 Plotin II 4 (12), 3 – *Les deux matières*

Ἡ δὲ τῶν γιγνομένων ὕλη αἰεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο εἶδος ἴσχει, τῶν δὲ αἰδίων ἡ αὐτὴ ταύτων αἰεὶ. Τάχα δὲ ἀνάπαλιν ἡ ἐνταῦθα. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ παρὰ μέρος πάντα καὶ ἐν ἐκάστοτε· διὸ οὐδὲν ἐμμένει ἄλλου ἄλλο ἐξωθοῦντος· διὸ οὐ ταύτων αἰεὶ. Ἐκεῖ δὲ ἅμα πάντα· διὸ οὐκ ἔχει εἰς ὃ μεταβάλλοι, ἤδη γὰρ ἔχει πάντα. Οὐδέποτ' οὖν ἄμορφος οὐδὲ ἐκεῖ ἢ ἐκεῖ, ἐπεὶ οὐδ' ἡ ἐνταῦθα, ἀλλ' ἕτερον τρόπον ἐκατέρω.

T2 Plotin II 4 (12), 5 – *Les deux matières*

Εἰ δ', ὅτι αἰεὶ ἔχει ταῦτα καὶ ὁμοῦ, ἐν ἄμφω καὶ οὐχ ὕλη ἐκεῖνο, οὐδ' ἐνταῦθα ἔσται τῶν σωμάτων ὕλη· οὐδέποτε γὰρ ἄνευ μορφῆς, ἀλλ' αἰεὶ ὅλον σῶμα, σύνθετον μὴν ὅμως. Καὶ νοῦς εὐρίσκει τὸ διπτόν· οὗτος γὰρ διαιρεῖ, ἕως εἰς ἀπλοῦν ἤκη μηκέτι αὐτὸ ἀναλύεσθαι δυνάμενον· ἕως δὲ δύναται, χωρεῖ αὐτοῦ εἰς τὸ βάθος. 5 Τὸ δὲ βάθος ἐκάστου ἡ ὕλη· διὸ καὶ σκοτεινὴ πᾶσα, ὅτι τὸ φῶς ὁ λόγος.